

Міжнародний економіко-гуманітарний
університет імені академіка Степана Дем'янчука
Юридичний факультет

Міжнародна
науково-практична конференція

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЮРИДИЧНОЇ НАУКИ ТА ПРАКТИКИ У ХХІ СТОЛІТТІ

м. Рівне,
18-19 березня 2021 року

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ

Голова організаційного комітету:

Дем'янчук В.А. – доктор юридичних наук, професор, ректор Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка Степана Дем'янчука.

Заступник голови організаційного комітету:

Боровик А.В. – кандидат юридичних наук, доцент, професор кафедри кримінально-правових та адміністративно-правових дисциплін, декан юридичного факультету Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка Степана Дем'янчука.

Члени організаційного комітету:

Мельник О.М. – кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри суспільно-правових дисциплін теорії та історії держави і права та філософії Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка Степана Дем'янчука;

Микулець В.Ю. – кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри цивільно-правових дисциплін Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка Степана Дем'янчука;

Головко К.В. – доктор юридичних наук, завідувач відділу економіко-правових досліджень Причорноморського науково-дослідного інституту економіки та інновацій;

Кельман М.С. – доктор юридичних наук, професор, професор кафедри теорії, історії та філософії права Навчально-наукового інституту права, психології та інноваційної освіти Національного університету «Львівська політехніка»;

Дрозд О.Ю. – доктор юридичних наук, професор, академік Академії адміністративно-правових наук України, начальник відділу докторантури та ад'юнктури Національної академії внутрішніх справ;

Копотун Ігор – доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, проректор Akademie HUSPOL (Чехія).

Рубіс О.С. – доктор юридичних наук, професор, професор кафедри кримінального процесу установи освіти «Академія внутрішніх справ Республіки Білорусь» (Білорусія).

Нічипорук Януш – доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри адміністративного судочинства Університету імені Марії Кюрі Складовської (Польща).

Актуальні проблеми юридичної науки та практики у XXI столітті: матеріали міжнародної науково-практичної конференції (м. Рівне, 18–19 березня 2021 року). Міжнародний економіко-гуманітарний університет імені академіка Степана Дем'янчука. Рівне : Видавничий дім «Гельветика», 2020. 212 с.

ISBN 978-966-992-464-3

УДК 34«20»(063)

ISBN 978-966-992-464-3

© Міжнародний економіко-гуманітарний університет імені академіка Степана Дем'янчука, 2021

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ДЕРЖАВИ І ПРАВА;
ІСТОРІЯ ПОЛІТИЧНИХ І ПРАВОВИХ УЧЕНЬ

Правове регулювання міграції населення в Західно-Українській Народній Республіці Бедрій М. М.	8
Нормативно-правове регулювання та практика оплати праці посадових осіб органів селянського самоврядування в українських губерніях другої половини XIX – початку XX ст. Волошкевич Г. А.	12
Методика викладання правничих дисциплін бакалаврам, магістрам, аспірантам XXI століття має опиратися на цінності Кельман М. С., Кельман Р. М.	16
Об'єкт та предмет науки: співвідношення Комаренко Г. Р.	20
Інтелектуальна власність як елемент системи конституційно-правових цінностей Котенко М. В.	24
Правомірність обмеження прав людини в умовах пандемії Криган Е. Р.	27
Судовий прецедент як форма буття права Недогода К. О.	31
Напрямки державної політики сприяння розвитку соціальної відповідальності бізнесу в Україні Панюк Т. П.	35
Питання сутності інституту безпосередньої демократії Пачевська Г. М.	38
Юридичні технології підготовки судових рішень: як теоретико-правова та практична проблематика Суперсон О. О.	42
СЕКЦІЯ 2. КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО; МУНІЦИПАЛЬНЕ ПРАВО	
Право внутрішньо переміщених осіб на пенсію як один із конституційних обов'язків держави Галкін В. Л.	45
Щодо окремих питань інституту громадянства в Україні Левчинин О. О.	48
Ключові аспекти реформування децентралізації органів місцевого самоврядування Президентом Мельничук Я. В.	50

СЕКЦІЯ 3. ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО І ЦИВІЛЬНИЙ ПРОЦЕС; СІМЕЙНЕ ПРАВО; МІЖНАРОДНЕ ПРИВАТНЕ ПРАВО	
Недержавне судочинство як альтернативний спосіб вирішення спорів	
Басова І. С.	53
Правові аспекти відповідальності за порушення договірних зобов'язань	
Бойко В. В.	56
До питання про метод спадкового права в цивільно-правовій доктрині	
Гаврік Р. О.	58
Імунітет свідка в цивільному процесі та його правовий статус	
Гайдей І. О., Дяченко С. В.	61
Значення заходів забезпечення позову в цивільному процесі України	
Головченко С. В., Дяченко С. В.	65
Поняття передачі речі та визначення її місця в механізмі переходу права власності	
Гудима М. М.	68
Питання правового регулювання суперфіцію в цивільному законодавстві України	
Ільків О. В.	72
Цесія виндикаційної вимоги як нова договірна конструкція в цивільному праві України	
Короєд С. О.	75
Особливості програм прискореної експертизи патентних заявок у сфері зелених технологій: міжнародний досвід	
Старовіт О. М.	78
Можливості та виклики для відкритих інновацій: правові засади	
Ярмолюк А. А.	81
СЕКЦІЯ 4. ЗЕМЕЛЬНЕ ПРАВО; АГРАРНЕ ПРАВО; ЕКОЛОГІЧНЕ ПРАВО; ПРИРОДОРЕСУРСНЕ ПРАВО	
Some peculiarities of the public property in Canada	
Kovach V. L.	85
Інститут рейнджерів, впровадження, розвиток, функціонування на обмежених територіях як підрозділ органів поліції України	
Сівак О. В.	87
До питання профілактики екологічних правопорушень	
Якимець О. І.	89
СЕКЦІЯ 5. АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО І ПРОЦЕС; ФІНАНСОВЕ ПРАВО; ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО	
Історичні витоки закріплення концепції прав людини як формотворчого початку медіадіяльності в Україні	
Боровик А. В., Богуш Л. А.	94

Досвід адміністративно-правового забезпечення реалізації права на отримання професійної правничої допомоги у ЄС	
Дерев'янюк Н. З.	97
Сучасний стан забезпечення реалізації права на отримання професійної правничої допомоги в Україні	
Дерев'янюк Н. З., Брик А. В.	99
Правовий статус громадянина України та його основні компоненти	
Дерев'янюк Н. З., Михальчук Д. П.	102
Особливості адміністративно-правового забезпечення поведінки з промисловими відходами в Україні	
Карнаух-Голодняк О. В.	105
Деякі аспекти адміністративної відповідальності у сфері забезпечення цивільного захисту	
Люблін В. Д.	108
Деякі особливості використання міжнародного досвіду щодо системного забезпечення внутрішньої безпеки держави	
Макарчук В. В.	111
Міграція українців в країни ЄС	
Мота А. Ф., Петrenchенко С. А.	114
Щодо спеціальних принципів реалізації державної політики щодо запобігання домашньому насильству	
Томчук А. В.	116
СЕКЦІЯ 6. КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО ТА КРИМІНОЛОГІЯ; КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО	
Резолюція VIII Конгресу ООН із запобігання злочинності від 07.09.1990 як один із основних міжнародно-правових актів визначення шляхів запобігання корупції	
Боровик А. В., Супрунюк І. С.	119
Стамбульський план дій боротьби з корупцією 2003 року як один із основних міжнародно-правових актів визначення шляхів запобігання корупції	
Боровик А. В., Трофімчук Ю. О.	121
Щодо переліку корупційних кримінальних правопорушень у законодавстві України та негативних наслідків їх вчинення	
Боровик А. В.	124
Організація досудової пробації: досвід зарубіжних країн	
Гришкіна В. І.	127
Щодо правових підстав визнання неприпустимими доказів у корупційних кримінальних провадженнях внаслідок порушення закону про підслідність	
Дем'яничук В. А., Павелків С. Р.	132

4. Цілі сталого розвитку 2016-2030 рр. / Офіційний сайт ООН в Україні. URL: <http://www.un.org.ua/ua/oon-v-ukraine>

5. Про відходи: Закон України від 07.06.2020 р. № 187/98-ВР. Відомості Верховної Ради України (ВВР). 1998 (№ 36-37). 242 С.

ДЕЯКІ АСПЕКТИ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ У СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ

Люблін В. Д.

кандидат юридичних наук, доцент,

доцент кафедри ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій

Львівського державного університету безпеки життєдіяльності

м. Львів, Україна

Одним із механізмів підтримки правового порядку в суспільних відносинах, що складаються при забезпеченні цивільного захисту, слугує юридична відповідальність учасників цих відносин за вчинені ними правопорушення в даній галузі.

Дискусія навколо поняття «юридичної відповідальності» та її різновидів триває вже давно, вона являє собою складне соціально-правове явище, якому й досі не знайдено такого визначення, яке б задовольнило потреби всіх дослідників та практиків.

Оскільки поняття «юридична відповідальність» є категорією загальної теорії права, то можливі два основних підходи до його визначення. У радянській філософській літературі поняття «відповідальність» використовувалось у зв'язку з характеристикою поведінки соціальних суб'єктів з позиції необхідного, належного. При цьому відповідальність розглядається у двох, взаємозалежних між собою, аспектах: перспективному (як відповідальність взагалі, як абстрактний обов'язок, що існує незалежно від факту скоєння правопорушення) і ретроспективному (як результат конкретного протиправного вчинку, який реально настає у вигляді адміністративного стягнення до правопорушника) [1, с. 103].

У залежності від характеру скоєного протиправного діяння, від виду суспільних відносин, на які здійснює замах правопорушник, від небезпеки і розміру заподіяного правопорушенням збитку, розрізняють кримінальну, адміністративну, дисциплінарну, і цивільно-правову відповідальність.

Адміністративна відповідальність є одним із видів юридичної відповідальності. Законодавець не встановлює поняття адміністративної відповідальності. Наука ж адміністративного права, в основному, виходить з положень теорії права, і, як наслідок, містить

різні оцінки адміністративної відповідальності, що також зв'язані зі змістом відповідних правовідносин, тобто засновані на співвідношенні прав і обов'язків суб'єкта адміністративної юрисдикції, з одного боку, і суб'єкта адміністративної відповідальності, з іншого.

Адміністративній відповідальності властиві загальні ознаки юридичної відповідальності, перераховані вище. Крім цього, адміністративній відповідальності властиві «специфічні риси», що відрізняють її від інших видів юридичної відповідальності і, багато в чому схожі з ознаками адміністративного примусу. До числа вищезгаданих ознак адміністративної відповідальності в літературі, як правило, відносять наступні:

1. Підставою адміністративної відповідальності є здійснення адміністративного правопорушення.

2. Принципи, підстави і характер адміністративної відповідальності визначаються нормами адміністративного права, що встановлюються як законами, так і підзаконними нормативно-правовими актами.

3. Заходом адміністративної відповідальності є адміністративні стягнення, за винятком установлених законодавством випадків, при яких за скоєння адміністративного правопорушення настає дисциплінарна відповідальність.

4. До адміністративної відповідальності вправі залучати різні уповноважені органи і посадові особи виконавчої влади, місцевого самоврядування, суди [2].

5. Це своєрідні правовідносини між органами (посадовими особами), що її застосовують та правопорушниками, причому в таких правовідносинах відсутні елементи службового підпорядкування [3, с. 17].

6. Застосування адміністративного стягнення не спричиняє судимості і звільнення з роботи.

7. Процесуальний порядок притягнення до адміністративної відповідальності здійснюється відповідно до встановленого законодавством правилами провадження в справах про адміністративні правопорушення і відрізняється достатнім ступенем простоти і оперативності [4, с. 217].

Аналізуючи перераховані вище ознаки слід зазначити, що вони багато в чому властиві і для адміністративної відповідальності у сфері забезпечення цивільного захисту. Однак, деякі з них вимагають більш докладного розгляду.

Запропоновані кардинальні санкції в разі перешкодження уповноваженим посадовим особам робити перевірку стану техногенної та пожежної безпеки об'єкту.

Два законопроекти, що стосуються посилення рівня відповідальності за порушення вимог техногенної та пожежної безпеки та за перешкодження у проведенні перевірок уповноваженим державним

органом (реєстр. №№ 3931, 4157), були підтримані у 2021 році Верховною Радою, а згодом підписані Президентом України.

Законопроекти, зазначені як урядові, були розроблені в Міністерстві внутрішніх справ, у сфері відання якого знаходиться Державна служба з надзвичайних ситуацій. Саме ця служба здійснює державний нагляд (контроль) у сфері техногенної та пожежної безпеки і виписує штрафи за порушення встановлених вимог.

Після жакливих за наслідками пожеж в Одеській та Харківській областях питання контролю за встановленими законодавством вимогами техногенної та пожежної безпеки набуло надзвичайно актуального значення.

Основна мета законопроектів – внесення змін до існуючих статей Кодексу України про адміністративні правопорушення в частині збільшення розміру штрафів. Штрафи накладатимуть, як на громадян, так і на посадових осіб та фізичних осіб-підприємців. Штрафуватимуть традиційно за:

- порушення встановлених законодавством вимог техногенної та пожежної безпеки;
- здійснення суб'єктом господарювання господарської діяльності без декларації відповідності матеріально-технічної бази суб'єкта господарювання вимогам законодавства у сфері пожежної безпеки;
- невиконання приписів, розпоряджень та постанов посадових осіб центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань державного нагляду (контролю) у сфері техногенної та пожежної безпеки;
- завідомо неправдивий виклик спеціальних служб: аварійно-рятувального формування, поліції, екстреної медичної допомоги.

Також пропонується доповнити Кодекс України про адміністративні правопорушення ще й новою статтею 185-14 «Створення перешкод для діяльності уповноважених посадових осіб центрального органу виконавчої влади, який здійснює державний нагляд (контроль) у сфері техногенної та пожежної безпеки, у тому числі пов'язаної з проведенням перевірок». На розмір штрафу впливає повторне протягом року створення перешкод для діяльності уповноважених посадових осіб ДСНС при проведенні перевірок.

Втім, найбільшу загрозу парламентарії побачили у новій редакції ст. 262 КУпАП «Органи (посадові особи), правомочні здійснювати адміністративне затримання», яка міститься у законопроекті № 3931. Зокрема, в разі перешкоджання уповноваженим посадовим особам робити перевірку стану техногенної та пожежної безпеки об'єкту, новою редакцією статті пропонується надати їм можливість викликати поліцейських, щоб ті проводили адміністративне затримання до встановлення особи правопорушника. Тому, виходить, що ДСНС

отримає право застосовувати адміністративний арешт без відкриття адміністративної справи і вирішуватиме це питання замість суду.

Література:

1. Коваль Л.В. Адміністративне право України. Курс лекцій. К.: Основи, 1994. – 107 с.
2. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 07 грудня 1984 р. № 8073-Х. [Електронний ресурс] зі змінами та доповненнями станом на 10.03.2021 р. – Режим доступу до сайту: www/zakon.rada.gov.ua.
3. Коваль Л.В. Административно-деликтное отношение. – К.: Вища школа, 1979. – С. 17.
4. Адміністративне право України : підручник / за ред. С.В. Ківалова. – О.: Юридична література, 2003. – С. 217.

ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ МІЖНАРОДНОГО ДОСВІДУ ЩОДО СИСТЕМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВНУТРІШНЬОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ

Макарчук В. В.

*кандидат юридичних наук,
асистент кафедри конституційного права
та теоретико-правових дисциплін
факультету права та лінгвістики*

*Білоцерківського національного аграрного університету
м. Біла Церква, Київська область, Україна*

Забезпечення безпеки та охорони громадського правопорядку в Україні, а також вдосконалення правоохоронної діяльності правоохоронних органів, яке впливає на безпеку людства і найбільш високий рівень впливу на території будь-якої країни завжди віддзеркалює її спроможність протидіяти загрозам із зовні. Сучасний етап розвитку людства характеризується посиленням таких глобальних загроз, злочинності, наркобізнесу, міжнародного тероризму, міграції контрабанди.

Відповідно до реформи вітчизняного адміністративного права та світового досвіду щодо забезпечення внутрішньої безпеки держави та у сфері економіки і застосування антикорупційного законодавства має на меті використання всього арсеналу правових засобів боротьби, в тому числі і міжнародного досвіду : світового досвіду застосування європейських цінностей, стандартів щодо захисту прав людини, та міжнародні угоди між Україною та Європейським Союзом, досвіду

Міжнародний економіко-гуманітарний
університет імені академіка Степана Дем'янчука
Юридичний факультет

СЕРТИФІКАТ

УЧАСНИКА

Люблін Віталій Давидович

брав(ла) участь у Міжнародній науково-практичній конференції

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЮРИДИЧНОЇ
НАУКИ ТА ПРАКТИКИ У ХХІ СТОЛІТТІ

Боровик А.В., кандидат юридичних наук,
доцент, декан юридичного факультету
Міжнародного економіко-гуманітарного
університету імені академіка Степана Дем'янчука

м. Рівне,
18-19 березня 2021 року